

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Gospodari Leonid împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzurilor, obligarea includerii calculului total al vechimii în serviciu, stabilirea pensiei, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să achite pe viitor pensia cu adaosuri, sporuri și indexări în conformitate cu prevederile legale,

împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2018, Gospodari Leonid a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la includerea în vechimea de muncă a termenului de 28 luni, perioadă în care a activat în calitate de polițist al Izolatorului de detenție provizoriu al CPS Orhei al IPJ Orhei, calcularea pensiei din momentul ieșirii la pensie, anume din data de 20.11.2007.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, Gospodari Leonid, prin intermediul avocatului Valentin Găină, a concretizat și modificat cererea de chemare în judecată, solicitând constatarea ilegală a refuzurilor Ministerului Afacerilor Interne și a Casei Naționale de Asigurări Sociale, expuse prin scrisorile nr. 10/G-670/17 din 22 decembrie 2017 și nr.1572 din 18 aprilie 2018, obligarea Ministerului Afacerilor Interne și a Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i includă în calculul total al vechimii în serviciu acumulată pentru stabilirea pensiei în organele afacerilor interne, în conformitate cu prevederile pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, cu înlesniri perioadele de activitate în funcțiile de polițist al Izolatorului de Detenție provizorie al CRP Orhei al IPJ Orhei de la 11 septembrie 2002 până la 05 august 2003 (00 ani 11 luni 04 zile) și polițist-șofer al Izolatorului de Detenție Provizoriu al CRP Orhei al IPJ Orhei de la 05 august 2003 până la 14

ianuarie 2005 (01 ani 05 luni 09 zile), iar în total 02 ani 04 luni și 13 zile, stabilirea pensiei în mărime de 61 %, cu adaosurile, sporurile și indexările, în conformitate cu prevederile legale, începând cu momentul ieșirii la pensie, reieșind din calculul total al vechimii în serviciu acumulată pentru stabilirea pensiei în organele afacerilor interne, inclusiv cu înlesniri, în mărime de 22 ani (56 %) și motivul ieșirii la pensie de boală (5%), stabilirea și achitarea diferenței și restanței la pensie cu adaosurile, sporurile și indexările ce i se cuvin, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, începând cu momentul ieșirii la pensie, neplătite în termen din vina organelor care au stabilit incorect vechimea în serviciu și mărimea pensiei, obligarea și achitarea pe viitor a pensiei cu adaosurile, sporurile și indexările ce i se cuvin, cu indexarea acestora anuală ulterioară, conform prevederilor legislației în vigoare, încasarea solidară, din contul Ministerului Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3300 de lei.

În motivarea acțiunii, a indicat că, a activat în cadrul organelor afacerilor interne în perioada 04 iulie 1989 – 20 noiembrie 2007, fiind concediat în legătură cu clasarea inapt pentru serviciul militar de către comisia medico-militară, fiind trecut în retragere, cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne.

La 29 noiembrie 2017, s-a adresat Ministerului Afacerilor de Interne cu cererea nr. G-2501/17 cu privire la recalcularea vechimii în muncă. Iar, prin răspunsul nr.10/G-670/17 din 22 decembrie 2017, Ministerul Afacerilor de Interne i-a refuzat în recalcularea vechimii în muncă.

A menționat că, activitatea în funcțiile de polițist și polițist-șofer al Izolatorului de detenție provizoriu al CPR Orhei, în perioadele 01 septembrie 2002 - 05 august 2003 și 05 august 2003 - 14 ianuarie 2005, au fost recunoscute ulterior de către Inspectoratul de Poliție Orhei, prin certificatul nr.G-12/18 din 11.01.2018.

Deoarece perioadele nominalizate în funcțiile deținute de polițist și polițist-șofer al Izolatorului de detenție provizorie al CPR Orhei cad sub incidența prevederilor pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21.02.1994 și nu au fost incluse cu avantaje (înlesniri) în raport de 2:1 în calculul vechimii totale de activitate în organele afacerilor interne, la momentul ieșirii la pensie nu i-a fost stabilită corect și legal vechimea totală de activitate în organele afacerilor interne, respective nu i-a fost stabilită corect nici pensia.

Potrivit înscrisurilor din calculul vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei și certificatului Inspectoratului de Poliție Orhei nr. G-12/18 din 11 ianuarie 2018, se probează faptul că a activat în perioadele 01 septembrie 2002 - 05 august 2003 și 05 august 2003 - 14 ianuarie 2005 în funcția de polițist și polițist-șofer al Izolatorului de detenție provizorie al CPR Orhei. Astfel consideră că, calculul total al vechimii în serviciu nu i-a fost stabilit corect, urmând a fi majorată vechimea totală pentru stabilirea pensiei, cu 02 ani 04 luni 13 zile, reieșind din avantajele (înlesnirile) stipulate în pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994.

A notat că, vechimea totală de activitate în organele afacerilor interne la momentul ieșirii la pensie urma să constituie 22 ani 05 luni 18 zile, fapt confirmat și prin certificatul Departamentului Trupelor de Carabinieri nr.1/6-106 din 29 martie 2018.

La 29 martie 2018, s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu solicitarea de a-i fi stabilită pensia pentru vechimea în muncă recalculată, care constituie 22 ani 05 luni 18 zile, începând cu momentul ieșirii la pensie, însă prin

răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 1572 din 18 aprilie 2018 i-a fost refuzată solicitarea.

Potrivit informației deținute, pensia a fost calculată inițial în mărime de 50 % pentru vechime în muncă și 5 % pentru motiv de boală, deși în situația includerii în calculul vechimii totale în serviciu a perioadelor de activitate 01 septembrie 2002 - 05 august 2003 și 05 august 2003 - 14 ianuarie 2005 (02 ani 04 luni 13 zile), în total 22 ani 05 luni 18 zile, mărimea pensiei urma a-i fi stabilită, la momentul ieșirii la pensie, după cum urmează: pentru vechime în muncă urma să constituie 56 % și 5 % pentru motiv de boală, iar în total 61 %, dar nu 55 %, cum i-a fost stabilită inițial.

A menționat că, deși la momentul ieșirii la pensie, Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, care a servit temei pentru calculul vechimii în muncă și stabilirea pensiei, era adoptată și intrată în vigoare de 13 ani, din vina angajaților MAI dînsului nu i-a fost calculată corect vechimea totală de activitate în organele afacerilor interne pentru stabilirea pensiei. Din acest considerent, la momentul ieșirii la pensie nu i-a fost stabilită corect nici pensia, iar ulterior nici adaosurile, suplimentele și indexările cuvenite nu i-au fost stabilite și achitate în conformitate cu prevederile legale.

Prin certificatul Inspectoratului de Poliție Orhei nr.G-12/18 din 11 ianuarie 2018 și certificatul Departamentului Trupelor de Carabinieri nr. 1/6-106 din 29 martie 2018, semnat de comandantul interimar al unității militare 1002, locotenent-colonel D. Furtună, Ministerul Afacerilor Interne a recunoscut întemeiată incorectitudinea calculării reclamantului a vechimii totale de activitate în organele afacerilor interne la momentul pensionării și a efectuat recalcularea vechimii în muncă, incluzând perioadele de activitate 01 septembrie 2002 - 05 august 2003 și 05 august 2003 - 14 ianuarie 2005 (02 ani 04 luni 13 zile), stabilindu-i reclamantului o vechime totală de activitate în organele afacerilor interne de 22 ani 05 luni 18 zile. Însă, atât Ministerul Afacerilor Interne, cât și Casa Națională de Asigurări Sociale, i-au refuzat reclamantului în cerința de stabilirea a vechimii în muncă cu avantaje (înlesniri) perioadele nominalizate.

A relatat că la 01 ianuarie 2017 a intrat în vigoare Legea nr. 282 din 16 decembrie 2016 pentru modificarea Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 - XII din 23 iunie 1993, conform căreia a fost abrogat art. 10 și modificate articolele 48, 49, 52 și 58 din legea nominalizată, iar obligațiunea stabilirii și plății pensiilor și a diferenței pensiei neplătite pentru toată perioada de după ieșirea la pensie până în prezent reclamantului revine Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Astfel, consideră, că Casei Naționale de Asigurări Sociale îi revine în prezent obligațiunea de a stabili reclamantului pensia începând cu momentul ieșirii la pensie, reieșind din vechimea în serviciu de 22 ani și temeiul ieșirii la pensie pentru vechime în muncă (serviciu) și boală, iar în conformitate cu prevederile art. 54 din prezenta lege, de a-i achita diferența pensiei neprimite la timp din vina organelor care au stabilit pensia pentru toată perioada precedentă fără limite în timp, inclusiv și a adaosurilor, sporurilor și indexărilor, în conformitate cu prevederile legale, începând cu momentul ieșirii la pensie.

Suplimentar, a invocat că, practica CEDO a statuat că, pensia constituie un drept patrimonial, iar diminuarea pensiei ar leza acest drept și s-ar echivala cu o expropriere. Astfel, în cauza Gaygusuz versus Austria (1996), Curtea a decis că „pensia constituie un drept patrimonial în sensul articolului 1 din Protocolul 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și se constată o discriminare în sensul art. 14, dacă lipsește o justificare obiectivă rezonabilă pentru diminuarea patrimoniului reclamantului”.

Totodată, în conformitate cu art. 14 din Convenția pentru interzicerea discriminării și art. 1 din Protocolul nr. 1 referitor la protecția proprietății, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, noțiunea de bun înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are valoare economică, astfel încât dreptul la pensie și, evident, dreptul la salariu sunt asimilate dreptului de proprietate” (cauza Buchen versus Cehia).

Din această perspectivă, a afirmat că, pensia constituie un „drept de proprietate” în sensul Convenției și a Protocoalelor adiționale.

A exprimat dezacordul cu refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, expus prin scrisoarea nr.1572 din 18 aprilie 2018, prin care s-au respins cerințele de stabilire a pensiei reieșind din vechimea în serviciu de 22 ani 05 luni 18 zile și motivul de boală, deoarece Casa Națională de Asigurări Sociale, în temeiul art. 48 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993, în redacția Legii nr.282 din 28 decembrie 2016, stabilește pensiile militarilor în termen, ale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, ale persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, ale ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului, Centrului Național Anticorupție și ale membrilor familiilor acestora, în modul stabilit de Guvern, începând cu 01 ianuarie 2017.

Consideră că, instituțiile de forță sunt organele abilitate pentru eliberarea calculului vechimii în serviciu și a soldei bănești, pentru fiecare beneficiar de pensie, iar Casa Națională de Asigurări Sociale stabilește pensia începând cu data de 01.01.2017, respectiv sunt întemeiate pretențiile privind obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i stabilească pensia în mărime de 61% începând cu momentul ieșirii la pensie – 20 noiembrie 2007.

Prin hotărârea din 11 septembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a recunoscut ca fiind ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, exprimat prin răspunsul nr.1572 din 18 aprilie 2018.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze pensia de care beneficiază Gospodari Leonid, luându-se în considerare certificatul eliberat de Departamentul Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne nr.1/6-106 din 29 martie 2018, privind stabilirea vechimii în muncă, începând cu data ieșirii la pensie 20 noiembrie 2007.

S-a încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul lui Gospodari Leonid cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3300 lei, conform bonului de plată nr. 598237 din 15 februarie 2019 și bonului nr. 077704 din 22 ianuarie 2018.

În rest, acțiunea îndreptată către Ministerul Afacerilor Interne și în partea, obligării Casei Naționale de Asigurări Sociale să achite pe viitor pensia cu adaosurile, sporurile și indexările, s-a respins ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 28 septembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel asupra hotărârii din 11 septembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, cu menținerea hotărârii din 11 septembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a conchis asupra temeiniciei acțiunii înaintate de Gospodari Leonid în partea recunoașterii ca fiind ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, exprimat prin răspunsul nr. 1572 din 18 aprilie 2018 și obligării Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze pensia de care beneficiază Gospodari Leonid, luându-se în considerare certificatul eliberat de Departamentul Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne nr.1/6-106 din 29 martie 2018, privind stabilirea vechimii în muncă, începând cu data ieșirii la pensie 20 noiembrie 2007.

Colegiul a conchis că, la stabilirea pensiei lui Gospodari Leonid, i s-a calculat eronat vechimea în muncă și în legătură cu această eroare, i-a fost diminuată vechimea totală în muncă în cadrul organelor afacerilor interne, în baza căreia i-a fost stabilit și cuantumul pensiei în valoare în mărime mai mică decât se cuvenea, prima instanță absolut întemeiat a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze pensia de care beneficiază Gospodari Leonid, luându-se în considerare certificatul eliberat de Departamentul Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne nr.1/6-106 din 29 martie 2018, privind stabilirea vechimii în muncă, începând cu data ieșirii la pensie 20 noiembrie 2007.

La 23 februarie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat (f.d.237, vol. I), ulterior la 30 martie 2021 a depus recurs motivat împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d. 1-2, vol. II).

În motivarea recursului, Casa Națională de Asigurări Sociale și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1427 din 28 decembrie 2016 cu privire la preluarea atribuțiilor de plată a pensiilor și prestațiilor sociale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, sistemului penitenciar, ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului și Centrului Național Anticorupție, Casa Națională de Asigurări Sociale efectuează plata pensiilor și prestațiilor sociale începând cu 01 ianuarie 2017, în mărimile stabilite de instituțiile menționate la pct. 1 din hotărâre.

În temeiul hotărârii menționate, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Apărării, Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Serviciul de Informații și Securitate, Centrul Național Anticorupție, Serviciul Protecție și Pază de Stat a prezentat Casei Naționale de Asigurări Sociale, listele beneficiarilor de pensii și prestații sociale, în format electronic, în mărimile stabilite până la data de 31 decembrie 2016.

Potrivit dosarului de pensionare al intimatului, la data de 20 noiembrie 2007 acesta a depus cerere de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă, anexând acte

confirmative pentru realizarea dreptului solicitat, inclusiv copia carnetului de muncă prin care se confirmă faptul eliberării acestuia din Organele Afacerilor Interne.

Astfel, începând cu 20 noiembrie 2007, Leonid Gospodari este beneficiar de pensie pentru vechime în muncă în mărime de 55% (conform prevederilor art. 13 pct. a și art. 14 pct. a) mărimea pensiilor pentru vechime în muncă se stabilește în proporții de: 55% din suma soldei pentru militarii pensionați pentru limita de vârstă sau din motive de boală) al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993) din suma pensiei cuvenite. Pensia a fost indexată anual, (copia deciziei de stabilire a pensiei a fost anexată la dosar).

La 29 martie 2018, intimatul a depus în adresa Direcției pensii și prestații sociale beneficiarilor instituțiilor de forță, din cadrul CNAS, cerere cu privire la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, anexând Ordinul cu nr. 96 din 20 martie 2018 cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Ulterior, în cadrul examinării și soluționării cauzei suplimentar a fost depus și certificatul privind recalcularea vechimii în muncă cu nr. 1/6-106 din 29 martie 2018 eliberat de Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI, confirmând o vechime totală în serviciu de 22 ani 5 luni 18 zile.

Conform certificatului menționat în vechimea în muncă a fost inclusă perioada 18 octombrie 1990 – 20 noiembrie 2007 ca perioadă cu avantaje fiind calculată două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în temeiul pct. 8 lit. d) al Hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994.

Perioada dată, în care intimatul a activat în cadrul secției raionale a afacerilor interne și anume în cadrul Izolatorului de detenție provizorie nu este prevăzută în Legea nr. 1544/1993 și nici în Hotărârea Guvernului nr.78/1994.

Recurentul a evidențiat prevederile art. 18 din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și pct. 7 și 8 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, care enumeră expres perioadele de activitate ce urmează a fi incluse în calculul vechimii în muncă cu avantaje. Astfel, în perioadele enumerate în prevederile enunțate nu se regăsește activitatea în cadrul izolatorului de detenție provizorie.

A subliniat că, două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu se acordă persoanelor care au activat în penitenciare de tip închis și nu provizoriu.

În opinia recurentului activitatea lui Leonid Gospodari din perioadele enumerate, nu pot fi raportate la prevederile pct.8 a Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

Recurentul mai atrage atenția instanței de recurs că, instanțele ierarhic inferioare au obligat Casa Națională de ai recalcula intimatului, cuantumului pensiei pentru vechime în muncă începând cu 20 noiembrie 2007, data stabilirii inițiale a pensiei.

În acest context, recurentul reiterează că, potrivit prevederilor art. 61 al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, recalcularea pensiilor stabilite anterior, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora, în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se

efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi. Totodată, dacă pensionarul beneficiază de dreptul la majorarea pensiei, diferența de pensie i se poate plăti doar pentru 12 luni trecute.

Articolul 61 al Legii enunțate asupra, reglementează expres dreptul la recalcularea pensiei stabilite anterior și situațiilor în care recalcularea poate fi efectuată. Prin urmare, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Iar dacă pensionarul prezintă ulterior acte suplimentare (ce nu au fost prezentate la stabilirea inițială a pensiei) ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

În așa mod, potrivit normei legale precitate, dacă ipotetic intimatul ar avea dreptul la recalcularea pensiei în baza unor acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, adică în baza unei noi vechimi în muncă, respectiva recalculare este pasibilă efectuării doar pentru o perioadă precedentă de 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 16 februarie 2021, fiind recepționată de către recurent la 30 martie 2021 (f.d. 240, vol. I).

Astfel, recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale la 30 martie 2021, este în termen.

La 23 aprilie 2021 și 26 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs depusă de către Casa Națională de Asigurări Sociale, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat.

La 07 mai 2021, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință, exprimându-și opinia că decizia instanței ierarhic inferioară este una legală.

La 20 mai 2021, Leonid Gospodari, reprezentat de avocatul Valentin Găină a depus referință, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei contestate.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil,

recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1,

p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh